

எ.

ஸிவமயம்

நித்தியபராயனை

சௌகர்த்திநுழறைத் தொகுப்பு

மலர் 1.



சௌகர்த்திநுழறை

த. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை அவர்களால்

தோகுக்கப்பெற்று

பொழிப்புரையும் எழுதப்பெற்றது.



இலங்கை

இந்துசமய ஸிவகார ஆலோசகைச் சபையரால்

வெளியிடப்பெற்றது.

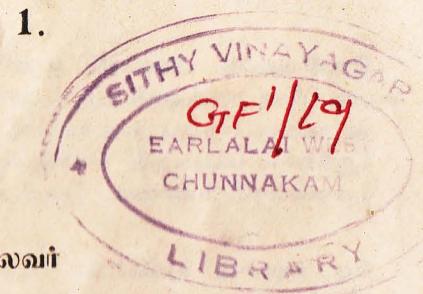


சிவமயம்

நித்தியபாராயனை

சைவத்திருமுறைத் தொகுப்பு

மலர் 1.



சைவப்புலவர்

த. குமாரசுவாமிப்பெள்ளை அவர்களால்

தொகுக்கப்பெற்று

பொழிப்புரையும் எழுதப்பெற்றது.



இலங்கை

இந்துசமய விவகார ஆலோசனைச் சபையாரால்

வெளியிடப்பெற்றது.

முதலாம் பதிப்பு 1960.

சிவமயம்

அர்சவேலி
சிவாஜி. ச. குமாரசுவாமிக் குருக்கள் அவர்கள்

ஆசியர

பரமபதியாகிய சிவமிரானது திருவருளைப் பெற்ற திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் முதலிய உண்மை நாயன்மாரால் திருவாய்மலர்ந்தருளப் பெற்றனவும், வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவசித்தாந்தத் திறனைத் தெளிவிப்பனவு மாகிய தேவாரம் முதல் பெரிபுராண மிருதியாயுள்ள திருப்பாக்களே திருமுறை பெனப்படும்.

திருமுறைப் பாடல்கள் முத் தொழிலையுஞ் செய்வன. தம்மை யோதி னர்க்கு நோய்கீக்கம், செல்வப்பெருக்கம், ஞானம் முதலியவற்றை அளிப்பன, மேலும், சைவத்தினுயர்வையும், விஷுதி, உருத்திராக்ஷம், பஞ்சாட்சரங்களின் மகிழ்மையையும் தெளிவற விளக்கிச் சிவபெருமான் திருவடியே நமக்குத் தாரகமென விசுவசித்து வழிபட்டு உய்யும் வண்ணம் செய்வனவும் இத்திருமுறைகளேயாம்.

இத்தனைமகிழ்மை வாய்ந்த திருமுறைப் பாக்களைத் தினமும் ஒதியாவரும் பயன்டையவேண்டி இந்திய பாராயண சைவத் திருமுறைத் தொகுப்பு என்னும் பெயருடன் திரட்டியுதவியவர், அன்பு அருள் அடக்கம் முதலிய நந்துணங்களெல்லாம் நிரம்மியவரும், சைவப்புலவரும், சைவப் பிரசாரகரும், ஆகிய கொக்குவில் த. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை அவர்களாவர். இவர்கள் தாம் தொகுத்த பாடல்களுக்கு எழுதிய பொழிப்புரை, அவற்றைப் பாராயணம் செய்வார்க்குப் பெரிதும் உபகாரமாய் அமைந்துள்ளது.

இதனைத் தொகுப்பித்தவர் இந்துசமய விவகார ஆலோசனைச் சபையார் ஆவார். அவர்கள் மேற்கொண்ட இச்சற்கருமம் என்றும் பாராட்டத் தக்கது. அவர்கட்டு இலங்கைச் சைவமக்கள் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளார்கள்.

தொகுப்பாசிரியராகிய ஏவ்ளை அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு வாழுங் திருந்து இதுபோன்ற சைவபரிபாலன விஷயங்களைச் செய்துவருமாறு பெருங் கருணைத் தடங் கடலாகிய சிவபெருமானது திருவடிகளை மனமொழி மெய்களினால் சிந்தித்து வாழ்த்தி வந்திக்கின்றேன்.

அர்சவேலி

1-9-58.



மிரசரம்: ஸ்ரீ லங்கா அச்சகம், காங்கேசன் துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

முன்னுரை

நன்னேஞ்சே உணையிரங்தேன் நம்பேருமான் தீருவதி யே
உன்னஞ்சேய் தீருகண்டாய் உய்வதனை வேண்டுதியேல்
அன்னஞ்சேர் பிரமபாத் தாராமுதை எப்போதும்
பன்னஞ்சீர் வாயதுவே பார்கண்ணே பரிந்திடவே.

திருநாளசம்பந்தர்

உலக முதல்வராகிய சிவபெருமான், உயிர்களாகிய நாமெல்லாம் உய்யவேண்டுமென்னும் கருணையினால், உடம்பு, கரணங்கள், உலகம், போகப் பொருள் எல்லாவற்றையும் தந்தருளினார். இந்தப் பெருபகாரத்தை நினைந்து அவரை வழிபடுவது நமது கடமையாகும். உலகில் பல துண்பங்களுக்கிடையே வர்மும் நாம் செய்யும் கடமையாவதுமன்றி, துண்பங்களின்றும் சீக்கி உய்வதற்குத் துணைசெய்வதுமாகும்.

பல சமயக் கொள்கைகளையும் தன்னிடம் கொண்டு அவைகளில் இல்லாத பல மேலான உண்மைகளையும் விளக்கிக்காட்டும் சைவதால்கள், இறைவனை வழிபடுத்தார், சிவதீட்சை பெற்று நிதித்ய அனுட்டானம், பஞ்சாட சரசெபம், தியானம், சிவபூசை, திருமுறைப் பாராயணம், திருக்கோயில் வழிபாடு, சிவநடியார் வழிபாடு முதலான பல வழிகளைச் சொல்கின்றன.

இக்காலத்தில் எல்லோரும் இலேசாகச் செய்யத்தக்கது திருமுறைப் பாடல்களால் தோத்திரம் செய்வதே. இறைவனைப் பாடுதல் சிவனைப் பூசிப் பது போலாகும். “அர்ச்சோ பாட்டேயாரும் ஆதலால் மன்மேஹ நமஸ்செர்வர்மிப் பாடுகே”, எனச் சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகளைத் தடுத்தாட்கொண்ட போது இறைவன் அருளியதாக பெரியபுராணம் கூறுவது காண்க. பண்ணமைதி பொருந்த இசையோடும், பொருள் உணர்ச்சியோடும் பாராயணம் செய்வது சரலச்சிறந்தாகும்.

இராவணன் திருக்கைலாயத்தைப் பெயர்த்து இறைவன் திருவடிப் பெருவிரலால் ஊன்ற அதனுள் அகப்பட்டு வருந்தி இசைபாடி இறைவனை மகிழ்வித்து உய்ந்தமை யாவருமறிந்தே “பாருணேஸ் இசைபாடும் அடியார்கள் குடியாக மன்னின்றி விளைகாடுக்கும் பலிகள்டன்”

“கீத்தக மிப்பாடும் அடியார்கள் குடியாகப், பாந்தகை நொயறிஸ் பருஞ்சோறி”
எனத் திருநாளசம்பந்தரும்,

“அளப்பிள கீந் சொன்றுக்கடுகள் தாம் அருங்காபோ”

“பன்னிர் பாடல்கள் பத்தி செய்வித்தார்கள் கள்ளிந்தராம் அழு” எனத் திருநாவுக்கரசநாயகரும்,

“நல்லை சூளசம்பந்ததும் நாவிறுக்கரசும் பாடுயந்தரமிர் டாசி,
சொல்லியவே சொல்லி யேத்துப்பாலை”

“பாடுவார் பசிதீப்பாய் பாடுவார் பிளிக்கொய்” எனச் சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகளும்,

“பாடுவேஷ்டும் நாள் போற்றிச்சொயே பாடுநைந்து நெந்தாகே நெந்தேக், காடுவேஷ்டும் நாள் போற்றி”

“சொல்லிய பாடின் போகுணைந்து சொல்லுவார், சொல்லி சிவபுத்தி ஜம்பார் சிவங்கட்கீற்ப், பல்லோகுமேத்தப்பயிந்து”

என மாணிக்கவாசகசுவாமிகளும் அருளிய அழுத வாக்குகள் காண்ச.

இசையோடு பாடும் வாய்ப்பு இல்லாதவரும் உள்ளாம்களின்து அன் போடு பாடினால் அதனையும் ஏற்று சிவபெருமான் கருணை செய்வார்.

“கோறைமட்டுக் கல்கோரூமிவாக இசைக்கும் வகயாறு டறையடி யரவர்கள் யாவை சேரன் சேரன் மசிமும் சுவிட்டாம்”

எனத் திருநாளசம்பந்தசுவாமிகளும் அருளியதால் அழிக.

இவற்றையெல்லாம் நன்குணர்ந்த இந்துசமய விவகார ஆலோசனைச் சபையார் யாவரும் தினமும் பாராயணம் செய்யத்தக்க தாகத்திருமுறைப் பாடல்கள் தொகுத்துச் சுருக்கமர்ன பொழிப்புரை எழுதித்தாரவேண்டுமென்று பணித்தார்கள். சைவத்திருமுறையைத் தினமும் படித்துவருகின்றவன் என்ற காரணத்தால் இப்பணி கிடைத்ததாகும் என நினைந்து ஏற்றுக்கொண்ட தமியேன் இலங்கை கப் பெரியாகிய சேரி. போன். இராமநாதன் அவர்கள் இராமநாதன் கல்லூரியில் பயில்வோர் பொருட்டு நிதியபாராயணமுறை ஒன்று அமைத்திருப்பதையும் கருத்திற்கொண்டு தினமும் காலை, மாலைகளில் பாராயணம் செய்யப் பாலர்களுக்கு கண்ணஞ்குபாடல்களும், வாலிபர்களுக்கும் முதியோர்களுக்கும் ஆஜூறு பாடல்களாகவும் தொகுத்துச் சுருக்கமான பொழிப்புரையும் எழுதியுள்ளேன். கீழ்ப்பிரிவு, மத்தியபிரிவு, மேற்பிரிவு என மூன்று வகைப்படுத்திய இதற்கு நிதியபாராயண சைவத்திருமுறைத் தொகுப்பு என்பது பெயராம்.

சைவமக்கள் யாவரும் தினமும் சிவபெருமானை நினைந்து அன்போடு பாராயணம் செய்து சைவவாழ்க்கை உடையவர்களாய் வாழுவேண்டும் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்துடன் இந்தப் புண்ணியமான தொண்டு செய்ய முன்வந்த இந்துசமய விவகார ஆலோசனைச் சபையாருக்குச் சைவமக்களாகிய நாம் எல்லோரும் கடமைப்பட்டவர்களாவோம். யாவரும் இதனைப் பாராயணம் செய்து சிவபெருமான் திருவருள் நலம் பெற்று வாழ்வார்களாக.

இங்கனம்,
த. குமாரசுவாமிப்பிளை.

சிவமயம்

நித்தியபாராயண சைவத்திருமுறைத் தொகுப்பு கீழ்ப்பிரிவு

ஞாபிறு காலை

தீருஞானசம்பந்தசவாமிகள் ஞானப்பால் உண்டபோழுது
பாடியருளிய பதிகம்
பன் — நட்டபாடை
திருச்சிற்றம்பலம்

தோடுடை யசைவி யன்விடை யேறியோர் தூவென் மதிதூடி
காடுடை யசுட லைப்பொடி பூசின் உள்ளம் கவர்கள்வன்
ஏடுடை யமல ரான்முஜை நாட்பணிக் தேத்த அருள்செய்த
பிடுடை யபிர மாபுர மேவிய பெம்மான் இவென்றே.

அருநெறி யமறை வல்ல முனியகன் போய்கை அலர்மேய
பெருநெறி யபிர மாபுரமேவிய பெம்மான் இவென்றன்னை
ஒருநெறி யமனம் வைத்துனர் ஞானசம் பந்தன் உரைசெய்த
திருநெறி யதமிழ் வல்லவர் தொல்விஜை தீர்தல் எளிதாமே.

திருவாசகம்

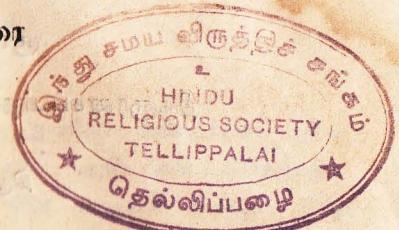
மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பிழுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துனைப் போற்றி சயசய போற்றின்னும்
கைதான் நெகிழி விடேன்உடை யாய்னைக் கண்டுகொள்ளோ.

பெரியபுராணம்

உலகெ லாமுணரங் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவொன்
மிலர்சி லம்படி வராழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை



தோடு அணிந்த காதை உடையவன், இடபவாகனன், ஒரு சுத்தமான வெண்ணீரமுள்ள சுந்திரனைத் தரித்தவன், குடலையின் கண் நூல்ளை சாம்ப லைப் பூசியிருப்பவன், எனது மனதைந்தவர்ந்த கள்வன், முந்காலத்தில் பிரமதேவன் வழிபாடு செய்ய அருள் செய்தவன், பிரமபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் இவன்தான் அம்மையாருடன் எழுந்தருளி ஞானப்பால் ஊட்டி அருளினன்.

அரிய தருமதெந்திகளை உடைய வேதங்களில் வல்ல பிரமதேவன் பெயரால் வழங்கும் தீர்த்தத்தை உடைய, பிரமபுரத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் பெருமாளை, ஒருவழிப்பட்ட மனத்தில் வைத்துணருகின்ற ஞானசம் பந்தன் பாடிய திருநெறித் தமிழாகிய இப்பதிகத்தைப்படிக்க வல்லவர் பழைய வினைகளினின்றும் நீங்குதல் எளிதாகும்.

என்னை அம்மையாக உடையவனே, உனது கருணைத் திறத்தை நினைந்து உடம்பில் வியர்வை தோண்றி, நடுநடுங்கி, உனது திருவுழக்கமலன் களை வணங்க கைகளைச் சிரகில் வைத்து கண்ணீர்த்துமிழி, மனம்வெதுமிழி, பொய்ந்து உன்னைப்போற்றி சயசயபோற்றி என்னும் ஒழுக்கத்தை நழுவ விடேன் என்னைக் கண்பார்த்தருள்வாய்.

உலகம் எல்லாம் உணர்தந்தும் சொல்லுதற்கும் அரிபவன், சுந்திரன் விளங்குகின்ற கண்கையை அணிந்த சடையை உடையவன், எண்ணையில்லாத ஒளி வழவானவன், அம்பலத்தில் ஆடியருள்பவன் ஆகிய நடேசப்பெருமானது எங்குமினிறந்த சிலம்பணிந்த திருவுழகளை வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

ஞாயிறு மாலை

திருநூனசம்பந்தர். பண் — பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஙாளாய் போகாமே நஞ்சணியும் கண்டனுக்கே
ஆளாய் அன்புசெய்வோம் மட்னெஞ்சே அரன்நாமம்
கேளாய்நம் கிளைகிளைக்கும் கேடுபடாத் திறம் அருளிக்
கோளாய் நீக்குமவன் கோளிலியெம் பெருமானே.

திருநாவுக்கரசனாயனர். பண் — காந்தாரபஞ்சமம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழுக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சிவாயவே.

திருவாசகம்

பரந்துபல் லாய்மல ரிட்டுமேட் டாதடி யேயிறைஞ்சி
இரங்தவெல் லாமெமக் கேபெற லாமென்னும் அன்பருள்ளம்
கரங்துநில் லாக்கள்வ னேநின்றன் வார்கழற் கன்பென்க்கு
நிரந்தர மாயரு ளாய்நின்ஜை யேத்த முழுவதுமே.

பெரியபுராணம்

ஆதியாய் நடுவ மாகி அளவிலா அளவு மாகிச்
சோதியாய் உணர்வு மாகித் தோன்றிய பொருளு மாகிப்
பேதியா ஏக மாகிப் பெண்ணுமாய் ஆனு மாகிப்
போதியா ஸிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை

நாட்கள் விணை போகாமஸ், நஞ்சச அணிட்ட கண்டராகிப சிவ
பெருமானுக்கே ஆப்பட்டு அன்பு செப்போம், அநிபாஸம பொருந்திய
மனமே! சிவன் திருநாமம் கேட்பாய் நம் கிளை முழுதும் உய்யும். கேடு
வாரா வண்ணம் அருள்செப்பது குற்றங்களைப்பல்லாம் நீக்கி அருள்பவன்
திருக்கோளிலியில் எழுந்தருளியிருக்கும் கோளிலிநாதன்.

சொல்லப்படும் துணைவனுகிய அஞ்சனன், ஒளிவடிவாகிய தேவன்,
உயிர்கள் திருந்துதற்கு இடமாகிய அவனது பொன்போலும் இரண்டு
திருவடிகளையும் வணங்க, கல்லோடு கட்டிக் கடவில் விட்டாலும் நல்ல
துணையாய் இருப்பது திருஜங்தெழுத்தே. (சமணர் கல்லோடு கட்டிக் கடவில்
விட்டபொழுது பாடியருளியது)

ஆராய்ந்து எடுத்த பல மலர்களைத்தாவி, மனத்தடையின்றி, திருவடிகளை வணங்கி, இரங்து வேண்டுவாவெல்லாம் நாம் பெறலாம் என்று
எண்ணும் அன்பரது உள்ளத்திலே, மதைந்து நில்லாத கள்வனே! உனது
திருவடிகளுக்கு அன்புசெய்து, எங்நானும் இடைவிடாமல் உன்னைத் துதிப்ப
தற்கு எனக்கு அருளுவாய்.

முதலாய், உடுவாய், அளவைகளுக்கெல்லாம் பேரெல்லையாய், ஒளியாய்,
உணர்வாய், கரணப்பட்ட பொருள்களாய், வேறுபடாத ஒரே பொருளாய்
பெண் ஆண் வடிவாய், உலகுக்கு உண்ணமலைய உணர்த்தி நிற்கும் தில்லைப்
பதியில் கணக்கைபையில் கிக்கும் திருநடனத்துக்கு வணக்கம்; வணக்கம்,

திங்கள் காலை

பாண்டியன் வெப்புநோய் நீங்கப் பாடியருளியது

திருஞானசம்பந்தர்-பண் — காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பஸம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி ஒள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன்திரு ஆலவாயான் திருநீறே.

ஆற்றல் அடல்விடை ஏறும் ஆலவா யான்றிரு நீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசரன் ஞானசம் பந்தன்
தேற்றித் தென்னன் உடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீரச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

திருவாசகம்

நாடகத்தால் உன்னடியார் போல்நடித்து நான்நடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
ஆடார்சீர் மனிக்குன்றே இடையரு அன்புள்கென்
ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருளௌம் உடையானே.

பெரியபுராணம்

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவ மாரி
அற்புத் கோலம் நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோம மாகும் திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்று
போற்புடன் நடம்செய் நின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

திருச்சிற்றம்பஸம்

பொழிப்புறை

பவளம்போலும் வாயையுடைப் புமையொரு பாகராகிய திருவால
வாயில் எழுந்தருளியிருக்கும் சொக்கவிங்கப் பெருமானது திருநீறு, மங்
திரமாயுள்ளது, தேவர்க்கும் மேலானது, அழகுடையது, துதிக்கப்படுவது,
சிவாகமமாயுள்ளது, சமய சாத்திரங்களில் புகழ்ந்து போற்றப்படுவது.

வலிமையிக்க இடபவாகனத்தில் செல்லுகின்ற திருவாலவாய்ப் பெரு
மானது திருநீற்றைத் துதித்து, சீர்காழியில் வாழும் அந்தணன் ஞான
சம்பந்தன் எல்லோரும் தெளிந்துகொள்ளும்படி பாண்டியராசனது வெப்பு
நோய் நீங்கப் பாடியருளிய இப்பாடல்கள் பத்தும் படிக்கும் வல்லவர் நல்லவர்
ஆவர்.

எம்மை அடிமைபாக உடையவனே! உன் அடியார்போலச் சிறந்த
அண்ணில்லாதிருந்தும், அன்புடையவன்போல் வேஷம் போட்டு நடித்து,
அவர்களுக்கு நடிவே வீட்டின்பத்தைப்பெற யானும் விரைகின்றேன்.
சிறந்த பொன்னின் தன்மை வாய்ந்த மாணிக்கமலை போன்றவனே! உன்னை
நினைக்கு உருகுகின்ற இடையரை அன்பை எனக்குத் தந்தருள்வாய்.

* மனம் முதலியவற்றுக்கெட்டாத சோதியாகிய கடவுள் கருணையே
உருவமாக்கொண்டு அந்புதமான பேரழகோடு அரிய வேத சிரகின்
மேலாகிய ஞானமயமாய்ப் பராசத்தி விழவாய் விளக்கும் திருச்சிற்றம்பலத்
துள் நின்று ஆனந்த நடனம் செய்கின்ற பொலிவார்ந்த திருவடிகளுக்கு
வணக்கம் வணக்கம்.

குறிப்பு: * கற்பனை கடந்தசோதி — மனம் முதலிய கரணங்களையும்
வேதம் முதலிய கலைகள் எல்லாவற்றையும் கடந்தபொருள்.

திங்கள் மாலை

திருவோத்துரில் ஆண்பனைகள் பெண்பனைகளாகப் பாடியருளியது

திருஞானசம்பந்தர். பண் — பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றப்பலம்

பூத்தேர்ந் தாயன கொண்டுமின் பொன்னடி
எந்தா தாரில்லை என்னுங்கால்
ஒத்தூர் மேய ஒளிமழு வாளங்கைக்
கூத்தீர் உம்ம குணங்களே

குரும்பை ஆண்பனை ஈன்குலை ஒத்தூர்
அரும்பு கொன்றை அடிகளைப்
பெரும்பு கலியுள் ஞானசம் பந்தன் சொல்
விரும்பு வார்வினை வீடே.

திருவாசகம்

யானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக் கென்கடவேன்
வானேயும் பெறில்வேண்டேன் மண்ணுள்வான் மதித்துமிரேன்
தேனேயும் மலர்க்கொன்றைச் சிவனேயெயம் பெருமானென்
மானேயுன் னருள்பெறுநாள் என்றென்றே வருந்துவனே.

பெரியபுராணம்

மாதோரு பாக னர்க்கு வழிவழி அடிமை செய்யும்
வேதியர் குலத்தில் நோன்றி மேம்படு சடைய னருக்
கேதமில் கற்பின் வாழ்க்கை மனையிசை ஞானி யார்பால்
தீதகன் றுலகம் உய்யத் திருவவ தாரம் செய்தார்.

திருச்சிற்றப்பலம்

பொழிப்புறை

திருவோத்துரில் எழுந்தருளியிருக்கும், ஒளிபொருந்திய மழுவைக் கரத்தில் தாங்கிய, திருடம் செய்யும் வேதாதபே! உமது குணங்களை நினைக்குமிடத்து உரியனவாகிய பூக்களை ஆராய்ந்து எடுத்துக்கொண்டு உமது பொன்போலும் திருவடிகளைத் துதியாதவர்கள் இல்லை.

திருவோத்துரில் ஆண்பனைகள் எல்லாம் குரும்பைக்குலைகளை ஈனும்படி அருள்செய்த, கொன்றைமாலையை அணிந்த வேதநாதரை, பெருமையடைய சிர்காழியில் அவதரித்த ஞானசம்பந்தன் பாடிப் பதிகந்தத விரும்புவாரது வினைகள் நீங்கும்.

யான் எவ்விதமான பிறப்புக்கும் அஞ்சீஸன், இறப்பதற்கு என் செய வல்லேன், வானுலகத்தைப் பெறவும் விரும்பேன், மண்ணுலகை ஆளவ தையும் பெரிதாக நினைத்துமிரேன், தேன் பொருந்திய கொன்றைமாலையை அணிந்த சிவனே! எம் தலைவனே! எம்பெருமானே! உன் அருள்பெறும் நாள் எப்போது என எண்ணி வருந்துகின்றேன்,

உமையொரு பாகராகிய சிவபெருமானுக்குப் பூசை செய்யும் ஆகி சைவ அந்தணர் குலத்தில் சுகடயனருக்கும் அவரது கற்பிற் சிறந்த மனையாகிய இசைஞானியாருக்கும் புதல்வராய் உலகம் தீண்மையில் நின்றும் நீங்கி உய்யும்வண்ணம் *நம்பியாருர் திருவவதாரம் செய்தார்.

குறிப்பு: * நம்பியாருர் — சுந்தரமுர்த்திசுவாமிகளுக்குப் பெற்றுரால் இடப்பட்ட பிள்ளைத்திருநாமம்.

செவ்வாய் காலை

திருநாவுக்கரசுநாயனுர், திருக்குறுங்தோகை.

திருச்சிற்றம்பலம்

பனிக்கை மும்பை வேழம் உரிந்தவன்
நினைப்பு வர்மனம் கோயிலாக் கொண்டவன்
அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக் கூத்தணைத்
தினைத்த ணப்பொழு தும்மறங் துய்வனே.

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும்
தாழ்த்தச் சென்னியும் தங்க தலைவணை
துழ்த்த மாமலர் துளித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேன் நெடுங் காலமே.

திருவாசகம்

தீனைத்தணை உள்ளதோர் பூவினில்தேன் உண்ணைதே
நினைத்தொறும் காண்தொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும்
அனைத்தெலும் புண்ணைக ஆனந்தத் தேன் சொரியும்
குனிப்புடை யானுக்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பி

பெயியபுராணம்

ஆலமே அழத மாக உண்டு வானவர்க் களித்துக்
காலனை மார்க்கன் டர்க்காய்க் காய்ந்தணை யாடியேற் கின்று
ஞாலனின் புகழே யாக வேண்டும்நான் மறைகள் ஏத்தும்
சீலமே ஆல வாயில் ரிவபெரு மானே என்றார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை

பனைபோலும் துதிக்கையை உடைய முஸ்மதம்பொழியும் யானையை
உரித்தவன், நினைப்பவரது மனத்தைக் கோயிலாகக்கொண்டவன், எல்லா
வற்றையும் தமது திருவேடமாகக்கொண்டு பொன்னம்பலத்தில் ஆடியருஞம்
கூத்தப்பெருமானைத் தினையளவு நேரமும் மறந்து உய்வனே.

வாழ்த்துதற்கு வாயும், நினைப்பதற்கு மனமும், வணங்குதற்குத் தலை
யும் தந்தருளிய முதல்வனை தேன்நிறைந்த மலர்களைத் தூவி வழிபாமல்
நினையுடையேன் நெடுங்காலத்தை வீணகக் கழித்துவிட்டேனே.

அரசவண்டே! தினையளவு அற்பமாயுள்ள பூக்களின் தேனை உண்ண
அலையாமல், நினைக்குந்தோறும், காணுந்தோறும், பேசுந்தோறும், எப்
பொழுதும் எலும்புகள் முழுதும் உள்ளே நெகிழ்ந்து உருகும்படி சிவானந்தத்
தேனைச் சொரிகள்ற திருநடனம் செய்தறுஞம் தில்லைப்பெருமானது திருவடு
மலர்களிலே சென்று ஆதுவாய்; குழந்தை பேரானந்தத் தேனைப்
பெறுவாய்.

நான்கு வேதங்களும் துதிக்கும் ஒழுக்கமே உருவானவனே, திருவால
வாயில் இருக்கின்ற சொக்கலிங்கப் பெருமானே! முன்னெறாகால் நஞ்சை
அழதாக உண்டு தேவர்களைக் காத்தறுளினை, யமனை உடைத்து மார்க்க
கண்டேயரைக் காத்தறுளினை, இப்பொழுது அடியென்பொருட்டு உனது
புகழ்நிறைந்த சைவநெறி உலகிலே தழைக்க அருள் செய்வாய்.

செவ்வாய் மாஸி

திருஞானசம்பந்தர், பண்—கோஸ்லி
திருச்சிற்றம்பலம்

மண்ணில்நல் வலவண்ணம் வாழுமாம் வைகலும்
எண்ணினல் லகதிக் கியாதுமோர் குறைவிலுக்
கண்ணினல் ஸஃதுறும் கழுமல வளங்கர்ப்
பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

போதையார் பொற்கிண்ணத் தடிசில்பொல் லாதெனத்
தாதையார் முனிவறுத் தானெனை யாண்டவன்.
காதையார் குழுயினன் கழுமல வளங்கர்ப்
போதையா எவ்வளொடும் பெருந்தகை இருந்ததே.

திருவாசகம்

கடையப் னேனைக் கருணையி னற்கலந் தாண்டுகோண்ட
விடையவ னேவிட் ழடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கையின்தோல்
உடையவ னேமன் னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
சடையவ னேதளர்ந் தேன்னம்பி ரான்னன்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே

பெரியபூராணம்

வேதநூறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபோலியப் புனிதவாய் மலர்ந்தமுத
சீதவள வயற்புகளித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தோண்டு பரவுவாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை

ழுமில் நன்மையாக என்றும் வாழுமாம். சினைத்தால் நல்ல கதிமைப் பெறுவதற்கு யாதொரு குறைவும் இல்லை. கண்ணுக்கு எல்லாம் நல்லன வாகத் தோன்றுகின்ற வளம் சிறந்த திருக்கழுமல நகரில் பெரிய நாயகியா ரோடு தோணியப்பர் சுகமாக எழுந்தருளியிருக்கின்றனரா?

பொற் கிண்ணத்திலே சிவஞானம் கலந்த திருப்பூலை உண்டதை,
அறியாது பிறர் தந்த பாலை உண்டதாகக் கருதி தந்தையார் கோடிக்க,
தான் என்னை ஆட்கொண்டருளிய, தோடு அணிந்த காதை உடைய
தோணியப்பர் பெரிய நாயகியாரோடு வளம் சிறந்த திருக்கழுமல நகரில்
சுகமாக எழுந்தருளி இருக்கின்றனரா?

தாழ்ந்தவனுகிய என்னை கருணையினுலே கலந்து ஆட்கொண்டருளிய
இடபவாகனனே! புலித்தோலை உடையவனே! உத்தரகோசமங்கைக்கு அர
சனே! சடையை உடைபவனே! எம்பெருமானே! தளர்ந்துபோனேன். கை
சிட்டுவிடாதே, என்னைத் தாங்கிக்கொள்வாய்.

வேதங்கள் சொல்லும் தருமரெறிகள் தழைத்து ஓங்கவும், சிவாகமங்கள்
சொல்லும் சைவத்துறைகள் விளக்கம் பெறவும், ஆன்மபரங்பரை பொலிய
வும், திருவாய் மலர்ந்து அழுதருளிய சிர்காழில் அவதரித்த திருஞான
சம்பந்தப் பெருமானது மலர்போலும் பாதங்களைச் சிரமேற்கொண்டு அவர்
செய்த திருத்தொண்டினைத் துதிப்பாம்.

புதன் காலை

திருஞானசம்பந்தர், பண—கேளசிகம்

திருச்சிற்றம்பலம்
கோலமாய நீண்மதில் கூடலால வாயிலாய்
பாலனுய தொண்டுசெய்து பண்டுமின்று முன்னையே
நீலமாய கண்டனே நின்னையன்றி நித்தலும்
சீலமாய சிங்கதயில் தேர்வதில்லை தேவரே.

திருநாவுக்கரசர்—திருக்குறுந்தோகை

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தெந்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்னடி யேனையும் தாங்குதல்
என்க டன்பனி செய்து கிடப்பதே.

திருவாசகம்

ஏழைத் தொழும்பனேன் ஏத்தலையோ காலமெல்லாம்
பாழுக் கிறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே
ஊழிமுதற் சிந்தாத நன்மனிவந் தென்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோணேக்கம் ஆடாமோ.

பெரியபுராணம்

நங்கமைப்பெரு கருணைறியே வந்தலைந்று நல்லூரின்
மன்னுதிருத் தொண்டனூர் வணங்கிமகிழ்ந் தெழும்பொழுதில்
உன்னுடைய நினைப்பதுளை முழுக்கின்றே மென்றவர்தம்
சென்னிமிசைப் பாதமலர் தூட்டுனுன் சீவபெருமான்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை

அழிபய நீண்ட மகிலை உடைய கூடல் என்னும் திருவாலவாயில்
எழுங்கருளியிருக்கும் பெருமானே! நீலகண்டனை! பாலனுகிய யான் முன்
நும் இன்றும் உனக்கே தொண்டுசெய்கின்றேன். நித்தலும் ஒழுக்கமான
என் மனத்தில் உன்னையன்றிப் பரம்பொருளாக வேறு எக்கடவுளையும்
தெளிந்துகொள்வதில்லை.

கடப்பமாலை அணிந்த எங்கள் முருகக்கடவுளைப் பெற்றருளிய உழை
யம்மையை ஒருபக்கத்தில் வைத்திருக்கின்றவராகிய, இனிய கடம்பூரில்,
திருக்கரம் என்னும் கோவிலில் இருக்கும் அமிர்தகடேஸ்வரரது கடமை
அடியேனைத் தாங்கிக்கொள்ளுதல். எனது கடமை தொண்டு செய்து கிடத்தல்.

ஏழைத் தொண்டனுபையான் பரம்பொருளைப் பணியாமல் எவ்வளவேரா
காலத்தை வீணாக்க கழித்துவிட்டேன். ஊழி முதல்வராய் அழிவில்லாத
இரத்தினம்போல்பவராகிய சிவபெருமான் என்பிறவித் *தாழைநீக்கிய தன்
மையைப் புகழ்ந்து தோணேக்கம் ஆடுவோமாக.

நன்மை பெருகுகின்ற திருவருள்வழியில் வந்து திருநல்லூரில் திருச்சாவுக்
கரசங்காயனுர் வணங்கி மகிழ்ந்து எழும்பொழுதில், உன்னுடைய மன என்ன
ணத்தை நிறைவேற்றுகின்றேம் என்று அருள்செய்து, அவரது சிரசிலே
சிவபெருமான் திருவடிகளை வைத்துத் தீட்சைசெய்த்தருளைன். (திருச்சத்தி
முற்றம் என்னும் தலத்திலே வின்ணப்பித்துத் திருநல்லூரிலே இத்திருவடி
தீட்சையைப் பெற்றுர் திருநாவுக்கரசர்) .

* பிறவிக்குக் காரணமான மூலவினைகள்

தாழ்: கதவில் பூட்டுள் இருந்து புறத்தே வந்து அடைத்துக்கொள்
ஞும் கோல்—இந்நாட்டில்—நாக்கு என்றும் சொல்வர்.

புதன்மாஸ்

திருஞானசம்பந்தர், பண்—இந்தளம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சடையாய் எனுமால் சரணீ எனுமால்
விடையாய் எனுமால் வேருவா விழுமால்
மடையார் குவளை மலரும் மருகல்
உடையாய் தகுமோ இவள்உள் மேலிவே.

திருநாவுக்கரசர்—திருக்குறுந்தோகை

பெருக லாந்தவம் பேதமை தீரலாம்
திருக லாகிய சின்தை திருத்தலாம்
பருக லாம்பர மாயதோர் ஆனந்தம்
மருக லாந்தி வாழ்த்தி வணங்கவே.

திருவாசகம்

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை என்புருகிப்
பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர்
தூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலி பின்னெங்குசே
தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வதொன் றறியேனே.

பெரியபுராணம்

மன்றுளே திருக்கூத் தாடி அடியவர் மளைகள் தோறும்
சென்றவர் நிலைமை காட்டும் தேவர்கள் தேவர் தாழும்
வென்றஜம் புலனுன் மிக்கீர் விருப்புடன் இருக்க நம்பால்
என்றுமில் விளமை நீங்கா தேன்றேழுந் தருவி னாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புதை

திருமருகவில் விடத்தால் இறந்த வணிகன் உயர்பெற்றெழுப்
பாழ்ப்பாளியிடது.

சடையை உடையாவனே! நான் அடைக்கலம் புகுமிடம் நீயே என்
கிண்றுள். நறுமவடிவான இடப்பத்த உடையவனே என்கின்றுள். அஞ்சி
விழுகிண்றுள். வரம்புகளில் குவளைகள் மலருகின்ற திருமருகவில் எழுந்தருளி
இருக்கும் மாணிக்கவண்ணனே! இறந்த வணிகனின் பெண் இவ்வாறு
வருந்துவது முறையாகுமா?

திருமருகவில் எழுந்தருளியிருக்கும் மாணிக்கவண்ணர் திருவடிகளை
வாழ்த்தி வணங்கினால், தவம் பெருகப்பெறலாம், அறியாமை நீங்கப்பெற
லாம், உகை ஆசைகளில் சிக்கி முறுகலாய் இருக்கும் சின்தையைத் திருத்த
லாம். மேலான சிவானந்தத்தைப் பருகலாம்.

துணையில்லாத பிணம்போன்ற மனமே! ஆகின்றுயில்லை, கூத்தப்
பெருமான் திருவடிகளுக்கு அன்பில்லை, எலும்பும் உருசுப் பாடுகின்றுயில்லை,
பதைக்கின்றுயில்லை, பணிகின்றுயில்லை, பாதமலர்களைச் சிரசிற் குடுகின்ற
யில்லை, அப்பெருமான் திருவடிகளுக்கு மலர்கள் சூட்டுகின்றதுமில்லை, தேடு
கின்றுயில்லை, தெருவுதோரும் அல்லுகின்றுயில்லை, இன்னது செய்வது
என்று ஒன்றும் அறியேன்.

கனகசபையிலே ஆனந்த நடனம் செய்து, அடியவர் மனைகள் தோறும்
சென்று, அவர் நிலைமையை உலகோர் அறியக்காட்டி அருளும் மகாதேவ
ராகிய சிவபெருமானும், திருநீலகண்ட நாயனுரையும் மனைவியாரையும்
பார்த்து ஜம்புலன்களை வென்றதில் மேன்மையுடையீர்! எங்காஞம் இவ்
விளமைப்பெருவம் நீங்காமல் விருப்புடன் நம்பிடத்தில் இருப்பிராக என்று
வரங்கொடுத்து எழுந்தருளினார்.

வியாழன் காலை

திருஞானசம்பந்தர், பண்—குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

செல்வ நெடுமாடம் சென்று சேண்டங்கிற
செல்வ மதிதோயச் செல்வம் உயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
செல்வன் கழலேத்தும் செல்வம் செல்வமே.

திருநாவுக்கரசர், பண்—காந்தாரபஞ்சமம்

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரன்அஞ் சாகுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்டம் இல்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

திருவாசகம்

காலமுண் டாகவே காதல்செய் துய்மின் கருதிய
ஞாலமுண் டாகெனு நான்முகன் வானவர் நன்னீய
ஆலமுண் ஓனெங்கள் பாண்டிப் பிரான்தன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றுன்வந்து முந்துமினே.

பெரியபுராணம்

ஊன டைந்த உடம்பின் பிறவியே
தான டைந்த உறுதியைச் சாருமால்
தேன டைந்த மலர்ப்பொழில் தில்லையுள்
மாங டம்செய் வரதர்பொற் றுள்தொழு.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை

திருவாந்தாரபஞ்சமம்

செல்வம் நிறைந்த ஸீஸ்ட மாடக்கள், ஆகாயத்தில் உயர்ந்து, சந்தர
மண்டலத்தைப் பொருந்த, அவ்வளவு செல்வம் உயர்கின்ற செல்வர்கள்
வாழும் தில்லைச் சிற்றப்பலத்தில், அருட்செல்வனுசை நடேசப்பெருமானது
திருவடிகளைத் துதிக்கும் செல்வமே, பேளன செல்வம் ஆகும்.

ஷவுக்கு ஆபரணமாக விளங்குவது தாமரை, பசவுக்கு ஆபரணம்
பஞ்சகளையியங்களில் சிவன் முழுகுதல், அரசனுக்கு ஆபரணம் வளையாத
செங்கோலுடைமை, நாவுக்கு ஆபரணம், திருவாந்தெழுத்தைச் செபஞ்
செய்தல்.

காலம் கிடைத்திருக்கும்போதே, அன்புசெய்து உய்யுங்கள். நினைத்தற்
கரிய வீஷ்ணு, பிரமன், தேவர்கள் அனுகமுடியாத ஆலகால நஞ்சை
உண்டருளிய, எங்கள் சொக்கவிங்கப் பெருமான், தன் அடியவர்க்கு
*மூலநிதியாகிய பேரிள்பற்றை அங்கிக்கொடுக்கின்றன். பெறுதற்கு வந்து
முந்துங்கள்.

தேன் பொருந்திய மலர்ச்சோலை சூழ்ந்த தில்லைப்பதியில், பெரிய நட
னம் செய்யும் அநுக்கிரக மூர்த்தியாகிய நடேசப்பெருமானது பொன்
போலும் திருவடிகளைத் தொழுதால், தசைபொருந்திய இம்மனித உடம்பின்
பிறப்பே, தான் வந்தால் அடையவேண்டிய உறுதிப்பொருளை அடையும்.

* பண்டாரம்—பொக்கிழம் = நிதிக்குவை.

வியாழன் மாலை

திருகுளனசம்பந்தர், —பழந்தக்கராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நின்னடியே வழிபடுவான் நிமலா நிலைக்கருத
என்னடியான் உயிரைவவ்வேல் என்றற்ற ஷற்றுதைத்த
பொன்னடியே பரவிநாளும் பூவொடு நீர்ஸமக்கும்
நின்னடியார் இடர்களையாய் நெடுங்களம் மேயவனே.

திருநாவுக்கரசர், பண—காந்தாரபஞ்சமம்

இல்லக விளக்கது இருள்கெ டெபது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலரும் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.

திருவாசகம்

பங்கயம் ஆயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத்
தங்கண் இடந்தான் சேவடிமேல் சாத்தலுமே
சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரம்மாற் கருளியவா
றெங்கும் பரவிநாம் தோனேக்கம் ஆடாமோ

பெரியபுராணம்

மதிவளர் சடைழுடி மன்று எர்ரமுன்
துதிசெயும் நாயன்மார் தூய சொன்மலர்ப்
பொதிநலம் நுகர்தரு புனிதர் பேரவை
விதிமுறை உலகினில் விளங்கி வெல்கவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழுப்புரை

திருகெடுங்களத்தில் எழுந்தருளி இருப்பவரே! மலமற்ற நித்திய சுந்தரரே!
உமது திருவடிகளையே பூசைசெய்யும் மார்க்கண்டேயர் உயிரைக் கவர
யமன் வந்தபோது உம்மைத்தியானம் செய்ய, என்னடியவன் உயிரைக்
கவராதே என்று மயனை உதைத்தருளிய பொன்போலும் திருவடிகளைத்
துதித்து நாள்தோறும் பூவும் நீரும் சுமக்கின்ற உமது அடியவர் துன்பங்
களை நீக்கியிருள் வீர்.

வீட்டின் கண் உள்ள விளக்கு புறவிறுளைப் போக்கும். சொற்களால்
ஆகிய நூல்களின் அறிவாகிய விளக்கு அகவிறுளை நீக்கும் சோதியாய்
உள்ளது. பல இடத்தும் காணப்படும் விளக்குகள் பலரும் கானும் சுடர்க்
ளாகிய குரிய சந்திரர். எல்லாவற்றிலும் சிறந்த மனதிற்கு நல்ல விளக்கா
வது திருவைங்கெழுத்தேயாம்.

ஆயிரம் தாமரைப்பூக்கள் கொண்டு தினமும் சிவபூசை செய்த விஷ்ணு,
ஒரு நாள் ஒரு பூக்குறைய அதற்குப் பதிலாக, நமது கண்ணைப்பிழுங்கிச்
சிவன் திருவடியில் சாத்தலும், அப்பெருமான் சக்கராயுதம் அவருக்குக்
கொடுத்தருளியதை எங்கும் துதித்து நாம் தோனேக்கம் ஆடுவோமாக.

சந்திரன் வளர்கின்ற சடைழுடியை உடைய சபாநாதரை முன்துதி
செய்யும் நாயன்மாரது தூய சொற்களாகிய மலர்களில் விழைந்த பொருளா
கிய தேஜை அனுபவிக்கின்ற அடியார்களது பெரியசபைகள் விதிமுறைப்படி
உலகத்தில் விளக்கம் பெற்று வெற்றி அடைக,

வெங்கி காலை

சுந்தரமுர்த்திநாயனுர், பண்—நட்டபாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

நத்தார்படை ஞானன்பச வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமழு வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தார்எலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகருள்
சிறையார்பொழில் வண்டியாழ்செயும் கேதீச்சரத் தானை
மறையார்புகழ் ஊரன்னடித் தொண்டனுரை செய்த
குறையாத்தமிழ் பத்தும்சொலக் கூடாகொடு விணையே.

திருவாசகம்

ஆமாறுன் திருவழக்கே அகம்குழையேன் அன்புருகேன்
பூமாலை புனைக்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர்
கோமானின் திருக்கோயில் தூகேன்மெழுகேன் கூத்தாடேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே.

பெரியபுராணம்

பூதம் யாவையின் உள்ளலர் போதெனை
வேத மூலம் வெளிப்படும் மேதினிக்
காதல் மங்கை இதுய கமலமா
மாதோர் பாகனூர் ஆரூர் மலர்ந்தநால்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை

சங்கைய் பக்கத்திலே படையாக வைத்திருக்கின்ற விஷ்ணுவாகிய
இடபத்தை வாகனமாக உடையவன், மத்ரீரால் நனை கின்ற தொங்கும்
வாயை உடைய யானையின் தோலைப்போர்த்த மழுவாயுக்கத்தை உடையவன்,
இறந்த பிரம விஷ்ணுக்களின் எலும்பை மாலையாக அணிபவன், * பத்து
இலக்கணங்களும் பொருந்திய தொண்டர் வணங்கும் பரலாவித் தீர்த்தக்
கரையில் உள்ள திருக்கேதீச்சரத்து இறைவன்.

கரிய கடல் குழந்த கழிநிலம் சேர்ந்த நல்ல மாதோட்ட நகருள் பக்கத்துள்ள சோலையுள் வண்டுகள் இசைபாடுகின்ற திருக்கேதீச்சரத்திறைவனை,
அந்தணர் புகழுகின்ற நம்பியாருரன் பாடிய குறைவில்லாத தமிழ்ப் பாக்கள் பத்தும் படிக்கக் கொடிய தீவினைக் சேர்மாட்டா.

சர்வ வல்லமை உடையவனே! தேவர்கள் தலைவனே! உய்யும் வண்ணம்
உன் திருவழகளை நினைந்து மனம் இலகேன், அன்மீனல் உருகேன்,
பூமாலை கட்டிச் சாத்தித்துதியேன், புகழ்ந்துபாடேன், உன்திருக்கோயிலைக்
கூட்டுகின்றிலேன், மெழுகுகின்றிலேன், ஆனந்தர்கொண்டு கூத்தாடேன்,
சாவதற்கே விரைகின்றேன்.

வேதங்களுக்கு மூலகாரணராகிய சிவபெருமான் வெளிப்படுகின்ற
உயிர்களின் இதயதாமரை போல, பூமியாகிய பெண்ணின் இதயகமலமாக,
உமையொருபாகராகிய வன்மீகநாதர் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவாரூர்
மலர்ந்து விளங்குகின்றது.

*பற்று என்பது எதுகநோக்கி பத்து என வந்தது என்றும் கொள்வர்,
பற்று—அன்பு.

வெள்ளி மாலை

திருஞானசம்பந்தர், பண்—தக்கேசி.

திருச்சிற்றம்பலம்

வேதமோதி வென்னூல்பூன்டு வெள்ளோ எறுதேறிப்
பூதம்தூழப் பொவியவருவார் புலியின் உடிதோலார்
நாதாளனவும் நக்காளனவும் நம்பா எனின்று
பாதம்தொழுவார் பாவம்தீர்ப்பார் பழன் நகராரே.

பண்—சீகாமரம்

தீதத்தை மிகப்பாடும் அழியார்கள் குழியாகப்
பாதத்தைத் தொழுவின்ற பரஞ்சோதி பயிலுமிடம்
வேதத்தின் மந்திரத்தால் வெண்மணலே சிவமாகப்
போதத்தால் வழிபட்டான் புள்ளிருக்கு வேஞ்ஞரே.

திருவாசகம்

உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்தென் உளம்மன்னிக்
கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
திருத்துருத்தி மேயாணைத் தித்திக்கும் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாயாடியேன் அணிகொள்ளில்லை கண்டேனே.

பெரியபுராணம்

மன்பெ ருந்திரு மரமறை வண்ணேதுழந்
தன்பர் சிந்தை அலர்ந்தசெங் தாமரை
நன்பெ ரும்பர மானந்த நன்மது
எந்த ரத்தும் அளித்தெதிர் நின்றன.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை

வேதத்தை அருளிச்செய்து, வெண்மையான முப்புரி தால் தரித்து,
வெள்ளோ இடபத்தில் ஏறி, சூகங்கள் குழுப்பொலிவாக வருவார், புவித்தோல்
உடையினர், நாதா என்றும், நக்கா என்றும், நம்பா என்றும், பாதங்களைத்
தொழுவாரது பாவங்களைத் தீர்ப்பார், திருப்பழனத்தில் எழுந்தருளியிருக்கு
கும் ஆபத்சகாய ஈசுவரர்.

இனிமையான இசையை மிகுதிபாகப் பாடும் அடியார்கள் சென்று குடியாய் இருக்க விரும்பி, பாதங்களைத் தொழி, நிலைபெற்ற மேலான சோதி
யாகிய வைத்திய நாதன் எழுந்தருளி இருக்கும் இடம் எது என்றால்,
வேதமந்திரத்தால் வெண்மையான மணலையே சிவவிஞ்சமாக நானத்தால்
வழிபட்ட *சம்பாதி என்பவன் பெயர் அமைந்த திருப்புள்ளிருக்கு வேலூர்.

ஒருவும் தெரியாக்காலத்திலே உள்ளே குகுந்து, என்மனதிலே இருந்து,
கருவைத்திருத்தி, உடலில் கலந்து, கருணையினால் ஆட்கொண்டருளிய திருத்
துருத்தியில் இருப்பவளை, இனிமையான சிவபதத்தை, விருப்பத்தோடு நாய்
டயேன் அழகுபொருந்திய தில்லைப்பதியில் கண்டேன்.

வேதமாகிய வண்டு குழுந்து அன்பர்க்குஞ்சைய சிங்கையிலே அலர்ந்த
செந்தாமரைப் பாதங்களானவை சொரியும் நல்லபெரிய பரமானந்தமாகிய
தேனை, தகுதியில்லாத எனக்கும் தந்து எதிரே நின்றன.

* கழுகுத்தலையும் சிறுதும் உடைய கழுகுராசன்—சம்பாதி, பட்சி
-இருக்குவேதம்-முருகன். இவர்களால் பூசிக்கப் பெற்றதால்
புள் இருக்கு வேள்ளூர்—எனப் பெயர் பெற்றது.

சனி காலை

திருஞானசம்பந்தர், பண்—சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்னெஞ்சே உனையிரந்தேன் நம்பெருமான் திருவாழயே
உன்னஞ்செய் திருக்கண்டாய் உய்வதைன் வேண்டுதியேல்
அன்னஞ்சேர் பிரமபுரத் தாரமுதை எப்போதும்
பன்னஞ்சீர் வாயதுவே பார்கண்ணே பரிந்திடவே.

கந்தரமுர்த்தி, பண்-நட்டராகம்

பாடுவார் பசிதீர்ப்பாய் பரவுவார் பிணிகளைவாய்
ஒடுங்க கலங்க உண்பலிக் குழல்வானே
காடுநின் இடமாகக் கடுவிருள் நடமாடும்
வேடனே குருகாஹுர் வெள்ளடை நீயன்றே.

திருவாசகம்

ஞானவாள் ஏந்துமஜூயர் நாதப் பறைஅறைமின்
மானமா ஏறுமஜூயர் மதிவென் குடைகவிமின்
ஆனநீற் றுக்கவசம் அடையப் புகுமின்கள்
வானஹுர் கொள்வோம்நாம் மாயப்படை வாராமே.

பெரியபுராணம்

ஞால முய்ய நடம்மன்றுள் ஆடின
காலன் ஆருமிர் மாளக் கறுத்தன
மாலை தாழ்குழல் மாமலை யாள்செங்கை
சீல மாக வருடச் சிவந்தன.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை

நல்லமனமே! உன்னை இரந்து வேண்டுகின்றேன், உய்வதை விரும்புவா
யானால் நம்பெருமான் திருவதிகளையே கினைத்துக்கொண்டிருப்பாய். வாயே!
அன்னப்பறவைகள் தங்கியிருக்கும் பிரயபுரத்து நிறைந்த அழுதம் போலும்
தோணியப்பரை எப்போதும் துதிப்பாய். கண்ணே! அப்பெருமானை அன்
போடு தினமும் தரிசிப்பாய்.

இரமகபாலத்தைப் பாத்திரமாகக்கொண்டு உண் ஊம் பிச்சைக்கு
உழன்று திரிபவனே, சூகாட்டை நின் இடமாகக்கொண்டு மிகுந்த இருளில்
நடனமாடும் வேடத்தை உடையவனே, திருக்குருகாஹுரில் எழுந்தருளி இருக்கும்
வெள்ளடைநாதனே நீயல்லவா உன்னைப் பாடுகின்றவர் பசியைத்
தீர்ப்பாய், துதிக்கின்றவர் நோய்களை நீக்குவாய்.

ஞானமாகிய வாளை ஏந்துங்கள். தலைவரது நாதமாகிய பறையை அடியுங்கள். பெருமைபொருந்திய ஏருதுவாகனத்தில் வரும் ஜயருடைய சந்திராகிய வெள்ளைக்குடையைப்பிடியுங்கள். திருவெண்ணீருகிய சட்டையுள் எல்லோரும் புகுந்து கொள்ளுங்கள். மாயப்படைவந்து தாக்கமுன் நாம் இன்ப உலகத்தைக் கைப்பற்றுவோம்.

எம்பெருமானே உமது திருவதிகள், உலகம் உய்ய, சிற்சபையில்
நடனம் ஆடின, யமன் உயிர்மாளக் கோழித்தன, மாலை அணிந்த கூந்தலை
உடைய மலீமகள் செம்மையான கரங்களால் ஒழுக்கமுறைப்படி வருடச்
சிவந்தன.

சனி மாலை

திருஞானசம்பந்தர், பண்—சீகாமரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மன்புகார் வான்புகுவர் மனமிளையார் பசியாலும்
கன்புகார் பினியறியார் கற்றுரும் கேட்டாரும்
விண்புகார் எனவேண்டா வெண்மாட நெடுவீதித்
தண்புகார்ச் சாய்க்காட்டெம் தலைவன்தாள் சார்ந்தாரே.

சுந்தரமூர்த்தி, பண்—கோல்லி

தம்மை யேடுகழுங் தீச்சை பேசினும் சார்வினுந் தொண்டர் தருகிலாப்
போய்மை யாளரைப் பாடாறே யெந்தை புகலூர் பாடுமின் புலவிர்காள்
இம்மை யேதரும் சோறும் கூறையும் ஏத்த லாமிடர் கெடலுமாம்
அம்மை யேசிவ லோக மாள்வதற் சீயாது மையற வில்லையே.

திருவாசகம்

ஏர்தருமே மூலகேத்த எவ்வருவும் தன்னுருவாய்
ஆர்கலிதூர் தென்னிலங்கை அழகமர்வன் டோதரிக்குப்
பேரருன் இன்பமளித்த பெருந்துறை மேயப்ரானைச்
சீரியவா யாற்குயிலே தென்பாண்டி நாடனைக்குவாய்.

பெரியபுராணம்

தண்ணெளிவென் குடைவேந்தன் செயல்கண்டு தமியாது
மண்ணவர்கண் மழைபொழிந்தார் வானவர்பூ மழைசொரிந்தார்
அண்ணலவன் கண்ணெதிரே அணிவீதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்கள் தொழுநின்றுன் வீதிவிடங் கப்பெருமான்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை

வெண்மையான மாடங்கள் பொருந்திய நீண்டவீதியை உடைய
குளிர்ந்த புகார் நகரிலுள்ள திருச்சாய்க்காட்டில் வீற்றிருக்கும் எம் தலைவராகிய சாயாவனேசுவரரது திருவத்தகளை அடைந்தவரும், கற்றவர்களும்,
கேட்டவர்களும், மீட்டும் இம் மண்ணில் பிறவார், வீட்டுக்கத்தை அடைவார்.
மனம் இளைக்கமாட்டார் பசியாலும் கண் புகக்யார். நோயால் வருந்துதலை
அறியார். பதவி இன்பங்களைப் பொருளாக மதியார். ஆதலால் சுவர்க்கம்
புகார் என்பது சொல்லவே வேண்டாம்.

தம்மைப் புகழ்ந்து விரும்பியதைப் பேசி னும், சார்ந்து நின்றுலும்
கொடுக்காத பொய்யராகிய மனிதரைப்பாடாமல், எம்பெருமானது திருப்
புகலூரைப் பர்டுக்கன். புலவர்களே! இம்மையில் உணவும் உடையும் தரும்
துன்பம் நீங்கப் பெறலாம், மறுமையில் சிவலேகத்தைபும் ஆளாம்
கொஞ்சமும் சுந்தேகமில்லை.

ஆரவாரிக்கின்ற கடல் குழந்த தென் இலங்கையில் உள்ள அழகார்ந்த
வண்டோதரிக்குப் பேரருளினால் இன்ப உலகம் கொடுத்தருளியவன். ஏழால
கும் துதிக்க எவ்வுருவும் தன்னுருவாய் விளங்குபவன். திருப்பெருந்
துறையில் எழுந்தருளியிருப்பவனுகிய தென்பாண்டிநாடனைக் குசிலே
உன் சிறந்தவாயால் அழைப்பாய்.

குளிர்ந்த அன்பு நிழலைச் செய்யும் வெண்கொற்றக் குடையை உடைய
அரசனது செய்கையைக் கண்டு தாங்கமாட்டாமல், சூழியில் உள்ளவர்கள்,
கண்ணீரை மழைபோலப் பொழிந்தார். தேவர்கள், பூக்களை மழைபோலச்
சொரிந்தார். பெருமையிற் சிறந்த மநுநீதிகண்ட சோழன் முன்னே,
திருவானுர்ந்திருவீதியிலே வீதிவிடங்கத் தியாகராசப் பெருமான், தேவர்
வணங்க இடபவாகனத்தில் காட்சிகொடுத்தருளினார்.

கீழ்ப்பிரிவுக்குரியன முற்றுப்பெற்றன.

122003



